

нальність його людського прояву, залежить від особистісної залученості. Він повинен визнати, що не може існувати в двох сферах – професійній і особистому житті. Якщо він обрав для себе професію вчителя, то вона повинна стати його головною справою, засобом створення свого Я.” Тут, безпечно, мова йде про ідеального вчителя [2, 78].

В.Я. Пилиповський пропонує наступні типові риси, які повинні бути притаманні майбутньому вчителю як професіоналу: істинні професіонали культивують теплі, емоційно забарвлені взаємовідносини з учнями; при яких би то не було несприятливих обставинах володіють ситуацією, уміючи за допомогою гумору, розрядити обставини, які загрожують неприємними наслідками; свій предмет викладають з ентузіазмом і фантазією – завжди зібрано, цілеспрямовано, виключаючи непродуктивну трату часу на уроці; професійно діючі вчителі послідовні в своїх вимогах, справедливі, ставляться до учнів поважно і рівно.

Отже, для того, щоб професійно проходив процес формування фахівця, необхідно студенту і викладачу звертатись до цілі своєї діяльності. Для розкриття цілі треба розробити перелік якостей майбутнього педагога, які слід формувати за роки перебування студента в вузі.

Так виникає проблема моделі спеціаліста, однак, її побудову і використання ускладнюють соціальні складові, в тому числі і педагогічні процеси, їх залежність від числа змінних, відтворюючих зовнішні умови і стан свідомості людей [2, 183].

Література

1. Болотін Ю.П., Окса М.М. Лекції з історії педагогіки України. – Мелітополь, 1996. – 254 с.
2. Окса М.М. Вивчення дисциплін загальнопедагогічної підготовки вчителя у педагогічних вузах України (1917-1991 рр.) – К., 1997. – 316 с. 5
3. Вища школа на шляху оновлення. - Львів: Світ, 1992.

ВАЛЕОЛОГІЧНА ОСВІТА – ШЛЯХ ДО САМОПІЗНАННЯ І САМОУДОСКОНАЛЕННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Рибалка О.Я. (Полтава)

На сучасному етапі розвитку педагогічної науки поряд з проблемами впровадження інноваційних технологій, методів та форм організації професійної підготовки фахівців у ВНЗ, надзвичайно важливим завданням освіти в Україні є формування психічного, фізичного, соціального і духовного здоров'я підростаючого покоління. Це завдання є одним із головних, передбачених Національною програмою „Освіта” (Україна XXI століття), Національною програмою „Діти України”, цільовою комплексною програмою „Фізичне виховання – здоров'я нації”, Державною програмою „Вчитель”, Національною програмою патріотичного виховання населення, формування здорового способу життя, розвитку духовності та зміцнення моральних засад суспільства.

Взятий сьогодні курс на гуманізацію освіти має привести до зближення природничо-наукового та гуманітарного знання. У зв'язку з цим необхідне формування в студентів особливого ставлення до навколишнього світу, до самого себе, до своєї діяльності, до здоров'я. Для розуміння методологічних основ здоров'я, здорового способу життя важливо розглядати його у таких співвідношеннях: здоров'я – здоровий спосіб життя – культура здоров'я.

В концепції безперервної валеологічної освіти і виховання запропоновано впровадження системи знань про збереження і зміцнення духовного, психічного і фізичного здоров'я та формуванні у студентів стійкої мотивації на потребу в здоров'ї та здоровому способі життя. Тому, що тільки здорова людина може творчо реалізувати себе, в професійній діяльності, в суспільстві, створити щасливу сім'ю і народити здорових дітей.

Відомо, що в процесі навчальної діяльності здійснюється засвоєння

знань, розвивається ціннісне ставлення до світу, формуються і проявляються різноманітні якості особистості.

В наш час молодь проходить випробовування необмеженою свободою у виборі способу життя та поведінки. Вибір існував завжди, але сьогодні в умовах пропаганди алкогольних напоїв, тютюнових виробів, лібералізації сексуальних стосунків, наркозалежності тощо, цей вибір часто робиться не на користь здоров'я. Більшість молодих людей мають низький рівень культури здоров'я.

Багатство і глибина особистості молодої людини, яка володіє високим рівнем культури здоров'я, визначається тим, що вона може використовуючи сучасні прийоми, засоби, оздоровчі технології, розробити дієву індивідуальну оздоровчу систему. Така особистість має можливість інтерпретувати, вчасно коригувати зміст індивідуальної оздоровчої системи протягом життя.

Культура здоров'я молоді виражається у глибині і системності знань, рівнів сформованості гуманістичних ціннісних орієнтацій, розвиненості різних типів мислення, розумінні виховних можливостей національних культурно-історичних традицій, активності оздоровчої діяльності, вияві творчої ініціативи, емоційно-ціннісному ставленні до навчання і майбутньої професії, умінні розробляти індивідуально оздоровчу систему та вести здоровий спосіб життя.

Творча позиція особистості є найвищим показником культури здоров'я молоді й виявляється в усвідомленні соціальної і особистісної значущості валеологічної освіти та виховання, в умінні самостійно знайти й визначити проблему нездоров'я, аргументовано і компетентно та діалектично підійти до її розв'язання.

Вимоги сучасного життя потребують, щоб студенти не лише опанували валеологічні знання, але що найважливіше, виробили вміння та навички збереження та зміцнення здоров'я, щоб бути готовими до творчої самостійної роботи.

У ВНЗ необхідно посилити виховну роботу спрямовану на валеологічну освіту і виховання, на профілактику девіантної поведінки, громадянської апатії, активно залучати студентів до здорового способу життя. Для цього органам студентського самоврядування, кураторам академічних груп слід зважати на те, що провідним напрямом виховної діяльності в умовах сучасної вищої освіти є педагогічна підтримка студентів. Надаючи допомогу студентам, слід акцентувати увагу на індивідуальній підтримці в саморозвитку і самоудосконаленні кожного студента. Необхідно посилити валеологізацію навчального процесу, використовуючи сучасні здоров'язберігаючі педагогічні технології навчання, більше уваги звертати на мотивацію занять фізичною культурою і спортом, як одним із ефективних засобів збереження і зміцнення здоров'я.

Література

1. Горашук В.П. Культура здоров'я – новий сучасний напрям формування здорового покоління. Проблеми освіти: Наук-метод. зб. / Кол. авт. – К.: Інститут інноваційних технологій і змісту освіти, 2006. – Вип. 48. – С. 184-189.
2. Рибалка О.Я. Статеве виховання підлітків: Навчально-методичний посібник для вчителів. – Полтава: ІОЦ ПДПУ, 2006. – 72 с.

НАВЧАЛЬНО-ТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ

Святська Т.М. (Харків)

Навчання у вищих педагогічних закладах потребує вдосконалення процесу творчого професійного становлення майбутнього вчителя. Вимога створення творчого навчального середовища пов'язана з необхідністю всебічного розвитку педагога засобами освіти і формування його здатності здійснювати